



# DZIENNIK URZĘDOWY

## WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

---

Białystok, dnia 3 lipca 2017 r.

Poz. 2660

### ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.95.2017.AKR WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 30 czerwca 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.),

#### **stwierdzam nieważność**

uchwały Nr XXV/157/17 Rady Gminy Trzcianne z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Trzcianne.

#### **Uzasadnienie**

W dniu 1 czerwca 2017 r. Rada Gminy Trzcianne podjęła uchwałę Nr XXV/157/17 w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Trzcianne.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 7 czerwca 2017 r. i z urzędu poddana została kontroli legalności.

Analiza zapisów przedmiotowej uchwały wykazała, iż podjęta została z naruszeniem prawa, w związku z powyższym organ nadzoru w dniu 22 czerwca 2017 r. wszczął postępowanie nadzorcze.

W § 4 ust. 1 Regulaminu stanowiącego załącznik do powyższej uchwały dokonano zapisu, mocą którego nałóżono na właścicieli nieruchomości obowiązek uprzątnięcia błota, śniegu, lodu z części nieruchomości służących do użytku publicznego niezwłocznie po ich wystąpieniu oraz innych zanieczyszczeń w miarę powstających potrzeb.

Powyższy zapis nie znajduje umocowania prawnego bowiem dyspozycja normy prawnej art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r. poz. 250 z późn. zm.), zwanej dalej „u.c.p.g.” nie przyznaje organom stanowiącym gmin uprawnienia do określenia terminu w jakim właściciel zobowiązany jest do uprzątnięcia części nieruchomości służących do użytku publicznego, tym samym brak jest upoważnienia do tworzenia regulacji w tym zakresie.

Dodatkowo w § 4 ust. 2 Regulaminu, postanowiono, iż w przypadku oblodzenia, część nieruchomości służących do użytku publicznego należy posypać piaskiem lub innym środkiem w celu zlikwidowania jego śliskości.

W ocenie organu nadzoru, powyższy zapis uchwały również stanowi przekroczenie delegacji ustawowej określonej w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b u.c.p.g.

Powyższe stanowisko było wielokrotnie akceptowane przez sądy administracyjne. W wyroku z dnia 12 maja 2011 r., (sygn. akt II SA/Ol 156/11), WSA w Olsztynie, wskazał, że w art. 5 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g. ustawodawca uregulował kwestię utrzymywania w czystości chodników położonych wzdłuż nieruchomości, obligując właścicieli tychże nieruchomości do uprzątnięcia z nich błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń. Brak jest w związku z tym możliwości (w ramach delegacji określonej

w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b u.c.p.g.) nałożenia na nich obowiązku podejmowania dodatkowych działań usuwających (uprzętających) lub ograniczających śliskość chodnika (np. przez posypywanie go materiałem zwiększającym szorstkość podłoża).

W § 9 Regulaminu rada nałożyła na właścicieli nieruchomości obowiązek utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, w szczególności poprzez ich dezynfekcję co najmniej raz do roku.

Powyższy zapis w sposób istotny modyfikuje treść art. 5 ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. nakładając jednocześnie dodatkowe obowiązki na właścicieli nieruchomości w postaci konieczności dezynfekcji pojemników co najmniej raz do roku, co skutkuje istotnym naruszeniem ww. przepisu.

W § 19 ust. 7 Regulaminu organ stanowiący postanowił, że „padlinę zwierząt należy usuwać niezwłocznie, poprzez przekazanie specjalistycznej firmie zajmującej się odbiorem i utylizacją padłych zwierząt”.

**Art.4u.** st. 2 pkt 6 u.c.p.g. przyznaje radzie gminy kompetencję wyłącznie w zakresie określenia wymagań dotyczących obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Nakładając na mieszkańców gminy obowiązek usuwania padliny zwierząt, Rada przekroczyła upoważnienie ustawowe. Zasady postępowania z padłymi zwierzętami uregulowane zostały przez ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1539 ze zm.), ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856 ze zm.) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (Dz.U. UE L nr 300 poz. 1 ze zm.).

W § 21 ust. 1 Regulaminu Rada Gminy Trzcienne postanowiła, nałożyć na właścicieli nieruchomości obowiązek stałego tępienia gryzoni w obrębie swojej nieruchomości, natomiast w ust. 2 i 3 jedynie ogólnikowo wskazano obszar deratyzacji jednocześnie nie wskazując terminu jej przeprowadzenia.

Wprowadzając powyższy zapis wykroczone poza przyznaną delegację ustawową zawartą w art. 4 ust. 2 pkt 8 u.p.c.g. Przepis ten uprawnia gminę wyłącznie do wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia. Rada nie posiada kompetencji do wskazania w regulaminie podmiotów zobowiązanych do przeprowadzenia deratyzacji, tj. właścicieli nieruchomości. Jednocześnie należy wskazać, że organ stanowiący nie wypełnił delegacji ustawowej bowiem ustawodawca jednoznacznie wskazał na obowiązek wyznaczenia obszarów i terminów przeprowadzenia deratyzacji.

Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie, zgodnie z art. 4 ust. 1 u.p.c.g. jest aktem prawa miejscowego, zaliczonym przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Taki akt normatywny musi zatem odpowiadać wszystkim wymogom, jakie prawo stawia w odniesieniu do zasad tworzenia i obowiązywania systemu źródeł prawa. W stosunku do aktów prawa miejscowego znaczenie istotne ma norma zawarta w art. 94 Konstytucji, który stanowi, iż organy samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawach. Uwzględniając hierarchiczność źródeł prawa akty tego typu mają charakter zależny od źródeł prawa wyższego rzędu, czego konsekwencją jest stanowisko, iż nie mogą normować materii uregulowanych aktami wyższego rzędu, nadto nie mogą wykraczać poza zakres delegacji ustawowej. W związku z tym, bezspornym pozostaje fakt, iż regulamin utrzymania czystości i porządku nie może wykraczać poza materię przewidzianą w art. 4 ust. 2 u.p.c.g., przepis ten stanowi bowiem delegację ustawową dla wydania aktu prawa niższej rangi, ściśle określając zakres spraw, które mogą zostać unormowane w uchwale rady gminy. Nie przyznaje on kompetencji organowi stanowiącemu gminy ani do uchwalania aktów prawa miejscowego obejmujących zagadnienia inne niż wymienione w cyt. przepisie, ani stanowienia regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, ponieważ oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Jednocześnie zwrócić należy uwagę, że przepis art. 4 ust. 2 ww. ustawy ma charakter wyczerpujący co oznacza, że uchwalając na jego podstawie regulamin utrzymania porządku i czystości, rada powinna zawrzeć w nim postanowienia odnoszące się do wszystkich enumeratywnie wymienionych w ustawie zagadnień.

W świetle powyższego stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości jest zasadne.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

**z up. Wojewody Podlaskiego**  
**Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli**  
*Zofia Silwonik*